

**Південна
фундація педагогіки**

**«ПРІОРИТЕТНІ НАПРЯМИ РОЗВИТКУ
СУЧАСНИХ ПЕДАГОГІЧНИХ
ТА ПСИХОЛОГІЧНИХ НАУК»**

**МІЖНАРОДНА НАУКОВО-ПРАКТИЧНА
КОНФЕРЕНЦІЯ**

**11–12 серпня 2017 р.
Одеса**

**Громадська організація
«Південна фундація педагогіки»**

ЗБІРНИК НАУКОВИХ РОБІТ
учасників міжнародної
науково-практичної конференції

**«ПРІОРИТЕТНІ НАПРЯМИ РОЗВИТКУ СУЧАСНИХ
ПЕДАГОГІЧНИХ ТА ПСИХОЛОГІЧНИХ НАУК»**

11–12 серпня 2017 р.

**Одеса
2017**

ЗМІСТ

СЕКЦІЯ 1. ЗАГАЛЬНА ПСИХОЛОГІЯ ТА ПСИХОЛОГІЯ ОСОБИСТОСТІ

- Головнєва О. В.**
БАР'ЄРИ СПІЛКУВАННЯ У СТУДЕНТСЬКОМУ КОЛЕКТИВІ
ТА ЗАСОБИ ЇХ ПОДОЛАННЯ.....8
- Гурлєва Т. С., Журавльова Н. Ю.**
ОСОБИСТІСНИЙ ВИБІР ПО ВИСХІДНІЙ:
ПСИХОЛОГІЧНА ДОПОМОГА В КРИЗОВИХ УМОВАХ..... 11
- Єрмоласва Є. С.**
РОЛЬ ПСИХОЛОГІЧНОГО БЛАГОПОЛУЧЧЯ У СУЧАСНОМУ ЖИТТІ 14
- Карпова М. Є.**
ПРОФЕСІЙНА МОБІЛЬНІСТЬ МАЙБУТНІХ ПЕДІАТРІВ
ЯК СКЛАДОВА КОМАНДНОЇ РОБОТИ 17
- Коваленко-Кобилянська І. Г.**
РОЗВИТОК ТВОРЧИХ ЗДІБНОСТЕЙ ЯК ШЛЯХ ОПТИМІЗАЦІЇ
ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОГО ПОТЕНЦІАЛУ В СТАРОСТІ..... 19
- Кузнецова М. М.**
САМООРГАНІЗАЦІЯ УЧЕБНОЇ ДЕЯТЕЛЬНОСТІ
У ОПТИМІСТИЧНИХ І ПЕССИМІСТИЧНИХ СТУДЕНТІВ 20
- Лисенко О. С.**
ПОСТТРАВМАТИЧНИЙ СТРЕС
ЯК ФАКТОР ВПЛИВУ НА ЯКІСТЬ ЖИТТЯ 24
- Пирог Г. В., Пирог О. В.**
ТЕОРЕТИКО-ПСИХОЛОГІЧНИЙ АНАЛІЗ
ПРОБЛЕМИ ЗВ'ЯЗКУ МИСЛЕННЯ І ПИСЬМА 26
- Товстоко́ра Ю. В.**
ОСОБЛИВОСТІ КОМУНІКАТИВНИХ ВЛАСТИВОСТЕЙ
СТУДЕНТІВ РІЗНИХ СПЕЦІАЛЬНОСТЕЙ 29

СЕКЦІЯ 2. ПЕДАГОГІЧНА ТА КОРЕКЦІЙНА ПСИХОЛОГІЯ

- Агаркова А. І.**
СОЦІАЛЬНЕ Я В СТРУКТУРІ Я-КОНЦЕПЦІЇ ОСОБИСТОСТІ.....33
- Бриндіков Ю. Л.**
ХАРАКТЕРИСТИКА ІННОВАЦІЙ ДЛЯ ОРГАНІЗАЦІЇ
РЕАБІЛІТАЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ З ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦЯМИ –
УЧАСНИКАМИ БОЙОВИХ ДІЙ 36
- Брушневська І. М.**
ФОРМУВАННЯ МЕХАНІЗМІВ МОВЛЕННЕВОЇ ДІЯЛЬНОСТІ
У ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ ІЗ ЗНМ.....38

Єрмолаєва Є. С.
аспірант кафедри психосоматики та психологічної реабілітації
Національний педагогічний університет імені М. П. Драгоманова
м. Київ, Україна

РОЛЬ ПСИХОЛОГІЧНОГО БЛАГОПОЛУЧЧЯ У СУЧАСНОМУ ЖИТТІ

Відомий філософ та математик Бертран Рассел у 1930 р. назвав прагнення до «щастя» та «благополуччя» однією з найважливіших тем людства. Сьогодні благополуччя має різноманітні форми. Нас цікавить дослідження психологічного благополуччя, отже з чого все починалось [18, с. 31] ?

Починаючи з середини 20-го століття науковці все частіше досліджували проблему позитивного психологічного функціонування. У рамках позитивної психології у 1969 р. Н.Бредбьорн вперше сформулював поняття «психологічне благополуччя»(ПБ) [14, с. 32].

Основні існуючі підходи до вивчення психологічного благополуччя-гедоністичний та евдемоністичний підхід.

Гедоністичний підхід-основними характеристиками є переживання задоволеності та незадоволеності життям, баланс позитивного та негативного, поганого та хорошого [6, с. 49].

Теорія Н. Брьодберна полягає у балансуванні позитивних та негативних афектах. На його думку, усі події повсякденного життя людини відображаються у свідомості відповідними кольорами-позитивні (радість, успіх та ін.) та негативними(смуток, розчарування, злість та ін.). Різниця між негативними та позитивними афектами є показником психологічного благополуччя та відображає загальний стан задоволеності життям Н.Бредбьорн розробив методу «Шкала балансу афекту», яка досі використовується під час досліджень [14, с. 206].

Теорія Е.Дінер полягає у когнітивній та емоційній сторонах самосприйняття. Автор вважає, що більшість людей інтерпретують події власного життя у контексті «добре-погано» і така інтелектуальна оцінка завжди має емоційне забарвлення. Таким чином Е Дінер виокремив поняття «суб'єктивна психологія», яка в свою чергу має структуру: задоволеність життям, позитивний та негативний вплив [16, с. 51].

Евдемоністичний підхід базується на ідеї повноти самореалізації людини. Особистісне зростання-головний та необхідний аспект благополуччя.

О.О. Кронік визначає центральним поняттям своєї теорії умови та засоби набуття щастя, де щастя-форма переживання повноти буття пов'язаного з самосправдженням [11,с. 37].

Деякі вчені зараховують К.Ріфф до представників евдемоністичної теорії, інші виділяють окрему ланку для її досліджень [10, с. 93]. К.Ріфф поєднала у своїй концепції теорії, які стосуються позитивного психологічного функціонування (А. Маслоу – особистість, що самоактуалізується та самовдосконалюється, К. Роджерса – особис-

тість, що повноцінно функціонує, Г. Оллпорта – зріла особистість, М. Яхондигармонійне співвідношення «Я-концепції» з реальністю та ін.) та створила 6 критеріїв позитивного функціонування [17, с. 1074]: самосприйняття; позитивні стосунки з оточуючими; управління оточуючим середовищем; особистісний ріст; мета в житті; автономія; Відповідно теорії К.Ріфф ПБ можна інтерпретувати, як складний, інтегральний феномен, що характеризує позитивне функціонування особистості та виражається у суб'єктивному відчутті задоволеності життям, реалізації власного потенціалу і залежить від суб'єктивної якості комунікацій особистості з оточуючими [9, с. 89]. У подальшому К. Ріфф створила опитувальник «Шкала психологічного благополуччя», який досі залишається найпопулярнішою методикою у дослідженнях ПБ [5, с. 110].

Не варто забувати про теорію самодетермінації Е. Десі та Р. Райана. Суть якої полягає у знаходженні закономірностей особистісного благополуччя та реалізацією фундаментальних психологічних потреб особистості: потреба в автономії, компетентність, позитивні стосунки [15, с. 937]. Відповідно теорії самодетермінації задоволення потреб пов'язане з актуальним соціальним контекстом: якщо середовище сприяє їх задоволенню, то підвищує рівень благополуччя в іншому разі – зменшує [19, с. 151].

П. Фесенко та Т. Шевеленкова розуміють психологічне благополуччя, як цілісне переживання, яке проявляється в суб'єктивному відчутті щастя, задоволеності собою, власним життям, а також пов'язане з базовими людськими цінностями та позитивним функціонуванням особистості, що найбільш вдало узагальнила у 6-компонентній теорії психологічного благополуччя К. Ріфф [12, с. 99; 17, с. 1076].

Сьогодні, як ніколи актуальні дослідження понятійного апарату психологічного благополуччя. Існує багато теорій та розроблені моделі психологічного та суб'єктивного благополуччя сучасними психологами, найвідоміші з них: модель суб'єктивного благополуччя Л.В. Кулікова – злагодженість психічних процесів та функцій, відчуття цілісності внутрішньої рівноваги [7, с. 96]; психофізіологічна модель психологічного благополуччя.

Л.В. Вороніної – окрім об'єктивних та суб'єктивних критеріїв виявлені ресурсні установки, які грають роль психологічних факторів, завдяки яким стає можливим психологічне благополуччя [2, с. 96]; модель психологічного благополуччя О.С. Ширяєвої-ПБ у контексті проблеми екстремальних умов життєдіяльності [13, с. 189]; модель психологічного благополуччя Ю.М. Олександрова – дослідження взаємозв'язку часової перспективи особистості та психологічного благополуччя [8, с. 15]; теоретична модель особистого благополуччя М.О. Батуріна – ПБ – системне утворення психіки [1, с. 6]; модель суб'єктивного соціального благополуччя Т.В. Данильченко – дослідження впливу різних видів соціального порівняння, соціальних потреб та соціально-демографічних характеристик та суб'єктивне благополуччя особистості [4, с. 274].

Усі ці моделі розглядають ПБ як кінцеву ціль життєдіяльності особистості. Невже тільки досягши повноцінного саморозвитку, самоактуалізації, гармонії, злагодженості психічних процесів, тільки тоді можна буде сказати, що особистість психологічно благополучна? А доки поставлені цілі не реалізовані чи можна взагалі вважати її особистістю, раз психологічне благополуччя відсутнє? Тому логічне припущення, що психологічне благополуччя-це психологічний конструкт, який відображає стан сформованості психічних явищ(самоактуалізації, особистісної зрілості, гармонії особистості та ін.) та притаманний кожній людині. Таким чином, у кожній особистості є психологічне благополуччя і це постійне утворення, але рівень розвинення ПБ може відрізнятися. І усі існуючі фактори ПБ, які раніше були сформовані дослідниками, можуть грати роль базису для створення методологічної програми виміру цього стану та його

ЛІТЕРАТУРА

1. Батурин Николай Алексеевич, Башкатов Сергей Александрович, Гафарова Наталья Владимировна Теоретическая модель личностного благополучия // Вестник ЮУрГУ. Серия: Психология. – 2013. – №4. – С. 4-14.
2. Воронина А.В. Оценка психологического благополучия школьников в системе профилактической и коррекционной работы психологической службы: дис. ...канд. психол. наук: 19.00.04. – Томск, 2002. – 220 с. [Электронный ресурс]. – Режим доступа: <http://www.diss.rsl.ru/diss.aspx?orig=/rsl0102000000/rsl01002336000/rsl01002336295/rsl01002336295.pdf>.
3. Всесвітній словник української мови [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://uk.worldwidedictionary.org/%D0%B1%D0%BB%D0%B0%D0%B3%D0%BE%D0%BF%D0%BE%D0%BB%D1%83%D1%87%D1%87%D1%8F>.
4. Данильченко Т. В. Суб'єктивне соціальне благополуччя: психологічний вимір : монографія / Т. В. Данильченко ; Київ. нац. ун-т ім. Тараса Шевченка. – Чернігів : Десна Поліграф, 2016. – 543 с.
5. Дергачева О.Е. Автономия и самодетерминация в психологии мотивации: теория Э. Деси и Р. Райана / О.Е. Дергачева // Современная психология мотивации; под ред. Д.А. Леонтьева. – М.: Смысл, 2002.
6. Каргіна Н.В. Основні підходи до вивчення психологічного благополуччя особистості: теоретичний аспект / Н.В.Каргіна // Наука і освіта. – 2015. – № 3. – С. 48-55 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/NiO_2015_3_10.
7. Куликов, Л. В. Психология настроения личности : Дис. ... д-ра психол. наук : СПб. – 1997.
8. Олександров Ю. М. Саморегуляція як чинник психологічного благополуччя студентської молоді : автореф. дис. канд. психол. наук. : спец. 19.00.01 «Загальна психологія, історія психології» / Ю. М. Олександров. – Харків, 2010. – 23 с.
9. Пахоль Б. Є. Суб'єктивне та психологічне благополуччя: сучасні і класичні підходи, моделі та чинники / Б. Є. Пахоль // Український психологічний журнал. – 2017. – № 1(3). – С. 80–104.
10. Позднякова Е. Понятие феномена «Психологическое благополучие» в современной психологии личности / Е.Позднякова // Психологический журнал. – 2007. – № 3. – С. 87-102.
11. Поліванова О.Є. До проблеми визначення психологічного змісту поняття «психологічного благополуччя» / О.Є. Поліванова, О.В. Гуляєва// Вісник Харківського національного університету імені В.Н. Каразіна. Серія Психологія. – 2015. – № 1150, вип. 57. – С. 34-39 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/VKhIPC_2015_1150_57_9
12. Шевеленкова Т. Д. Психологическое благополучие личности (обзор основных концепций и методика исследования) / Т. Д. Шевеленкова, П. П. Фесенко // Психологическая диагностика. – 2005. – № 3. – С. 95-129.